

ÜMMÜHAN

Mehmet Sarmış

Dünyama bir girdin, giriş o giriş
En mahrem yerinde kaldın Ümmühan

Beni çöllerine sürdün sevdanın
Kendin deryasına daldın Ümmühan

Baharı koynuna gizleyip gittin
Beni zemheriye saldın Ümmühan

Ben güneşten selam getirdim sana
Sen şafağa kara çaldın Ümmühan

Seni görmek ümidiyle uyudum
Uykumu bin yerden böldün Ümmühan

Varımı yoğumu döktüm uğruna
Alıp kayalara çaldın Ümmühan

Mezada çıkardın ne varsa benden
Sonra beni benden aldın Ümmühan

Ben aklımı verdim bir bakışına
Sen kahkaha ile güldün Ümmühan

Bir gün hasretinden ölmek istedim
Bakıp eğlenmeye geldin Ümmühan

Ve o kadar acımadın ki bana
Sen benim yerime öldün Ümmühan

YANDI

Mehmet Baş

Gönül kadehinde aşkın şarabı
Hem içeni yandı hem de içmeyen
Yeşerdi ummanda yokluk türabı
Hem biçeni yandı hem de biçmeyen

Varlık sahrasına postu sererken
Ömür bahçesinden gülü dererken
Hayal köprüsünden gelip geçerken
Hem geçeni yandı hem de geçmeyen

Kulluğun pulları yapıştı cana
Var oluş mektubu yazıldı kana
Yokluk âleminden konup cihana
Hem göçeni yandı hem de göçmeyen

O Elest bezminde içip badeyi
Hallâk-ı âlem'e kılıp secdeyi
Gönülde gizlenen sırlı perdeyi
Hem açanı yandı hem de açmayan

Zulmet çemberinden aşka kaçarak
Yürek semasına kanat açarak
Pak edip sineyi aşkla uçarak
Hem uçanı yandı hem de uçmayan

Sabrın anahtarı eritir taşı
Huzura erenin bükülür başı
Aşk ile saçarken gözünden yaşı
Hem saçanı yandı hem de saçmayan

Erişip zamanın sırlı nakdine
Sadakat gösterip kutlu ahdine
Kendi tuzağından yine kendine
Hem kaçanı yandı hem de kaçmayan